

SLUNCE PRAVDY, MILOSTI

211

TEXT: CH. DAVID 1741 (1. A 6 SL.), CH. G. BARTH 1827 (2., 4. A 5. SL.), J. CH. NEHRI 1704 (3. A 7. SL.)

HUDBA: BRATRSKÝ KANCIONÁL 1566 • PŘEKLAD: RUDOLF M. ŠIMŠA

Slu-nce pra-vdy, mi - lo-sti, ze tmy již nás
vy - pro-sti, bu - diž svě-tlem cí - rkvi své,
ať svět po-zná jmé-no tvé. Již smi - luj se.

2. Probud' mrtvé křesťany / z ospalého klímání, / všude zjevuj slávu svou, / ať jdou všichni za Tebou. / Již smiluj se.
3. Nejednotu naši znáš, / proto nás v ní nenecháš. / Hledej všechny zbloudilé / jako pastýř ovce své. / Již smiluj se.
4. Otvírej národům / brány tam, kde tvůj je dům, / světla svého všechnu moc / dej jim ve tmě na pomoc. / Již smiluj se.
5. Poslům svým dej sílu již, / aby nesli víry kříž, / dej, ať slavně sklízejí / tam, kde seli v naději. / Již smiluj se.
6. Co chceš jednou dáti všem, / dej nám víry pohledem / zahlédnouti v tento čas, / do boje když stavíš nás. / Již smiluj se.
7. Chválu Tobě napořád / chceme dnes a vždycky vzdát, / jak jsi jeden ve třech sám, / dávej jednotu i nám. / Již smiluj se.

Polsky

Śłońce prawdy, wszędy wśród nas, / świeć w naszego życia czas. /
Wkrocź w Kościoła swego próg, / aby świat to wiedzieć mógł. /
Wysłuchaj nas!